

Нежива Ольга Миколаївна

доктор філософських наук, доцент,

доцент кафедри сучасних європейських мов

Київський національний

торговельно-економічний університет (м. Київ)

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ – ВИМОГА СЬОГОДЕННЯ

Зміни у сучасному світі, які відбулися у соціально-психологічній, економічній сферах людського життя не обминули й освітню. Адже це спонукає до пошуку нових шляхів, засобів щодо вирішення проблеми організації освітнього процесу. Оскільки, із розвитком таких технологій як: YouTube, хмарні технології, Facebook, Twitter, блоги, Google тощо освіта стає доступнішою. Слухачі можуть навчатися завдяки інтернету в будь-якій точці світу та в будь-який час, а також вони мають можливість обрати галузь знань, у тому числі непрофесійну і зануритися в неї настільки, наскільки їм це цікаво. Проте, сьогодні це набуває все більше практичного і теоретичного значимості, коли всі навчальні заклади перейшли на дистанційну форму навчання під час пандемії.

Відповідно до концепції розвитку дистанційної освіти в Україні, дистанційна освіта – це форма навчання, рівноцінна з очною, вечірнього, заочною та екстернатом, що реалізується, в основному, за технологіями дистанційного навчання [1].

Поширеною формою спілкування у процесі дистанційного навчання є внутрішня дидактична розмова, за належного моделювання якої можна досягти високої якості засвоєння матеріалу.

У процесі дистанційного навчання реалізуються наступні форми взаємодії:

1. студент – навчальний матеріал. Передбачає взаємодію студента зі змістом того, що пропонується для вивчення. Кожний суб'єкт навчання має набути навички конструювання, збагачення своїх знань;
2. студент (суб'єкт навчання) – викладач. Після отримання студентами навчального матеріалу викладачі надають їм допомогу в його опануванні, стимулюючи їхній інтерес до навчання, підвищуючи мотивацію; організовуючи практичну діяльність, що базується на опанованих теоретичних знаннях, перевірку знань та оцінювання рівня їх засвоєння, надаючи консультативну допомогу, та ін;
3. студент – студент. Партнерська взаємодія студентів у процесі засвоєння знань може відбуватися за участю викладача і без нього. Вона сприяє формуванню і розвитку комунікативних умінь, отриманню ними доступу до кращих зразків виконання навчальних завдань. Засобами здійснення її можуть бути електронна пошта, відеоконференції тощо [2, с. 78-86].

Опосередкований характер комунікації в системі «викладач – студент» дає змогу забезпечити постійну динамічну комунікацію на відстані, яка, однак, не може повністю компенсувати відсутність «живого» спілкування. Опосередкованість комунікації під час дистанційного навчання виявляється у: необхідності виконання додаткових внутрішніх (психічних) і зовнішніх (механічних) дій, визначених логікою «людина – комп'ютер»; відмінних від «живого» спілкування формах подання інформації (письмова), видах мовної діяльності (письмо, читання); відстроченні в часі обміну повідомленнями (тривалість, затримання залежить від режиму комунікації – «on-line» або «off-line»).

Особливості дистанційного навчання у режимі телеконференції можна оцінювати, зважаючи на такі його фактори:

- навчальний матеріал;
- діагностичний матеріал;

- наочність;
- запитання викладача студентам;
- пояснення викладачем матеріалу;
- керівництво викладачем дискусіями;
- можливість студентів поставити викладачу запитання;
- оцінювання викладачем студента.

У дистанційному навчанні наявні майже всі традиційні способи взаємодії між викладачем і студентами. Сучасні засоби телекомунікацій відкривають перед студентами такі самі можливості, як і під час очних навчальних контактів, а нерідко істотно їх розширюють.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. *Концепція розвитку дистанційної освіти в Україні* (затверджено Постановою МОН України В.Г. Кременем 20 грудня 2000 р.).
2. Нежива О. М. Модернізація освітньої політики у контексті сучасних цивілізаційних процесів. *Міжнародний науковий журнал «Університети і лідерство»*. К. Інститут вищої освіти НАПН України, 2020. № 1 (9). С. 78-86. <https://doi.org/10.31874/2520-6702-2020-9-1-78-86>
3. Нежива О. Інноваційні технології у навчальному процесі. *Інноваційні тенденції підготовки фахівців в умовах полікультурного та мультилінгвального глобалізованого світу: збірник тез доповідей V Всеукр. наук.-практ. конф., м. Київ, 07 квітня 2020 р./ за заг. ред. Ю.А. Бондарчук. К. : КНУТД, 2020. с. 74-77.*